

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 59. Epistola Hilarii ad S. Augustinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

bant, & in errorem Monachorum Adru. Sæculum V.
metensium propendebant, credentes, sal- A.C. 428.
tem initium meriti a nobis esse. Ex S. Au-
gustini Doctrina talia sequi, quæ Dei Bo-
nitati, & Libertati humanæ repugnarent,
ipsis videbantur.

§. LIX.

Epistola Hilarii ad S. Augustinum.

Quidam, cui nomen Hilarius, ab Epis- Sup. XXIII
copo Arelatensi alius, S. Augustini §. 15.
Discipulus, qui aliquamdiu ei convixe-
rat, & verosimiliter idem, qui ad eum
ex Sicilia de errore Pelagianorum scripse- Ap. Aug. ep.
rat, rursus occasione præsentis quæstio- 226.
nis duas ad eundem dedit epistolas. Pri-
ma non superest, sed in secunda loquitur
in hunc modum: *Hæc Massiliæ, & in*
quibusdam aliis Galliarum locis tanquam
certa defenduntur. Novam esse, & peri-
culosam Doctrinam, dicere, aliquos homi-
nes ita eligi, ut ipsa voluntas credendi ipsis
detur. Concedunt, omnem hominem in
Adamo periisse, neminem libero suo arbi-
trio posse liberari, nec suis viribus posse
quodcunque opus bonum vel incipere, vel
perficere, sed desiderium sanitatis operibus
non accensent. Et ubi dicitur: crede! Att. 18.
& salvus eris; dicunt, ab homine unum
exigi, & alterum offerri. Hominis esse
fidem suam præsentare, cum Creator dede-
rit, ut hoc possit, nec unquam ejus Natu-

O o o 3

vane

Sæculum V.

A. C. 428.

*ram eatenus corrumpi, ut sanitatem de-
 derare non valeat, & ex eo sequi, hominem
 semper a morbo suo esse liberandum, vel,
 quod liberari nolit, puniendum. Non ne-
 gare Gratiam eos, qui dicunt, illam ante-
 verti tali voluntate, quæ desideret quidem,
 sed per se nihil possit. Itaque dum in om-
 nibus hominibus admittunt voluntatem,
 qua possunt vel Dei Gratiam contemnere,
 vel eidem obedire, existimant, se rationem
 reddere posse, cur unus eligatur, & alter
 reprobetur, quod unusquisque secundum
 voluntatis suæ meritum recipiat.*

*Si interrogantur, cur fides potius hoc
 loco, & hoc tempore prædicetur, quam
 alio, respondent, id Præscientiæ Dei adscri-
 bendum, atque illis temporibus, illisque lo-
 cis prædicari, ubi prævidit, credituros. (*)
 Quod autem dicas, neminem posse perseve-
 rare, nisi Gratiam acceperit, consentiunt,
 sed ea restrictione, ut voluntas semper ali-
 quam dispositionem ex se conferat, quam-
 vis non sufficientem, qua vel recipit, vel
 rejicit remedium; at quidquam ad salu-
 tem operari posse sine gratia, non conce-
 dunt. Ferre non possunt, si dicatur, nos
 hanc perseverantiam per preces nostras
 mereri non posse, aut eandem per resisten-
 tiam amittere; aut causam in Divina
 Volun-*

(*) Id manifeste verbis Christi Domini Matth.
 II. v. 21. contrarium.

Voluntatis abyssum rejici, dum evidenter aliquod voluntatis initium ad perseverantiam vel obtinendam, vel admittendam deprebendunt. Quod attinet ad textum, quem adducis, raptus est, ne malitia mutaret intellectum ejus, tanquam non canonici cum rejiciunt.

Defendunt, usum exhortandi proximum esse inutilem, si nihil in homine superest, quod ad emendationem excitare possit. Si mala, quæ exhortantes minamur, aliter timere non potest, quam si ipsi timendi voluntas detur, non ipsum, inquiunt, reprehendere oportet, quod modo nolit, sed illum, qui toti suæ Posteritati banc damnationem contraxit. Illa quoque diversitas quam inter Gratiam primi hominis, & illam, quæ modo omnibus datur, posuisti, eis non placet; dicunt, hanc Doctrinam mentibus hominum quamdam desperationis speciem injicere; Adamum enim hortatu excitandum, & minis terrendum fuisse, quia ei perseverandi, vel labendi libertas erat, nobis vero nec hortatus, nec minas prodesse, necessitate ineluctabili ligatis, ne Justitiam velimus, illis exceptis, quos Gratia ex massa communi damnationis liberat. Dicunt, qualecunque auxilium Deus Prædestinatis det, illud posse eos propria voluntate acceptare, vel amittere. Hinc non concedunt etiam, numerum Electorum, & Reproborum esse determinatum, & non

Sæculum V.
A. C. 428.

Sap. 4. 11.

n. 6.

Aug. de Cor.
& Grat. c.
11. & 12.

Hilarius ad
S. Augusti-
num.

Sæculum V. recipiunt modum, quo illud explicas, ut
A.C. 428. dicitur, Deum velle, ut omnes homines

Aug. de Cor. vi fiant, nam nolunt hæc verba tantum

Et Grat. c. telligere de iis, qui ex numero Prædesti-

13. 14. torum sunt, sed absolute de omnibus, nemi-

1. Tim. 2. ne excepto. Tandem ad hanc querelam

n. 8. relabuntur: quid opus erat tot hominum,

non valde Doctorem, mentes turbare in-

tricatissimæ disputationis difficultate?

necdum nata hac quæstione, Religio Catho-

lica non minus solide per tot annos, a tot

Scriptoribus, Et a te ipso defensa fuit. (*)

n. 9. Cæterum silentio præterire me non

oportet, Massilienses omnes alias actiones,

Et verba tuæ Sanctitatis magna admi-

n. 10. ratione venerari. Rogamus, ut libros, quos

supra

(*) Forte non adeo male S. Augustinum arguissent Massilienses, nisi aliorum circa hanc Quæstionem errores S. Patrem de inscrutabili Prædestinationis Gratia subtiliter differere compulissent. Sed meliore jure dubitari posset, num ultimis nostris Sæculis Ecclesiæ profuerit an nocuerit super Quæstione de Gratia & Libero Arbitrio, quæ supra humanum captum est, Viros Catholicos acriter digladiari. Nam quamcunque Opinionem amplectar, remanent dubia, & Neutra sciendi veritatem fatiat. Si enim credo, & quidquam argumentis hæcenus invictis permotus, dari Gratiam sua Natura intrinsece efficacem credo, nihilominus Liberum Hominis Arbitrium salvum; quo præstet autem Divina Omnipotentia id præstet, My-

sterium

supra omnia cætera opera tua concinnas, ubi publicæ lucis feceris, nobis quoque communices (de retractationibus sermo est) ut tua ipsius Auctoritate, quæ in tuis Scriptis tibi displicuerint, rejiciamus. Librum de Gratia, & Libero Arbitrio non habemus. Cum Tabellarius abitum urgeat, & timeam, ne minus clare mentem meam explicaverim, virum rogavi, virtutibus, eloquentia, & zelo suo celeberrimum, ut tibi scribat, quæ congerere posset, & epistolam ejus meæ junxi; vir enim est hujusmodi, ut etiamsi hæc se occasio non offerret, a tua Sanctitate non ignorari mereatur.

§. LX.

Epistola S. Prosperi ad S. Augustinum.

Vir ille, quem Hilarius hic memorat, S. Ap. Aug. Prosper est, natus Rejis in Aquitania, seu potius in Provincia; simplex Laicus fuisse videtur, sed doctissimus, & pro

O o o 5

Doctri-

sterium est, captu difficile. Si cum Adversariis id genus Gratiæ nego. & admitto Gratiā, quam Homini voluntas nunc sequatur, nunc repellat, longe major occurrit difficultas, & nullatenus capio, quomodo cum hujusmodi Gratia Supremum Dei Dominium Ratio Causæ primæ & infallibilis Rerum futurarum Scientia conciliari valeant. Nempe utrinque Divinæ Prædestinationis modus Mysterium est humani intellectus viribus imper-